

Κωνσταντίνος Καβάφης –Κεριά

Δρ. Χριστόδουλος Βασιλειάδης

Ο Κωνσταντίνος Καβάφης γεννήθηκε το 1863 στην Αλεξάνδρεια και πέθανε το 1933 πάλιν εις την Αλεξάνδρεια, τη μέρα που συμπλήρωνε 70 χρόνια ζωής. Θεωρεί τον εαυτό του Κωνσταντινουπολίτη την καταγωγήν. Έζησε μεγάλο μέρος της παιδικής του ηλικίας στην Αγγλία.

Ο Καβάφης επεξεργαζόταν για χρόνια ένα στίχο από τα ποιήματά του, προτού δημοσιευτούν. Τα ποιήματά του χωρίζονται σε τρεις κατηγορίες, τα ιστορικά, τα αισθησιακά και τα φιλοσοφικά. Στα ποιήματά του χρησιμοποιεί σαν γλώσσα ένα μίγμα καθαρεύουσας και δημοτικής, ο λόγος του είναι λιτός, τα ποιήματα του είναι πολύ σύντομα και σχεδόν απουσιάζει παντελώς η ομοιοκαταληξία.

Στο ποίημα «Κεριά» ο Κ. Καβάφης εκφράζει την ανησυχία του για το πόσο σύντομα περνά ο χρόνος. Το γεγονός αυτό το εκφράζει με μια απλή και πολύ παραστατική παρομοίωση: Οι μέρες του παρελθόντος βρίσκονται πίσω, σαν μια γραμμή από θλιβερά σβησμένα κεριά, ενώ οι μέρες του μέλλοντος βρίσκονται μπροστά του σαν μια σειρά από κεριά αναμμένα, χρυσεστά και ζωηρά. Ο ποιητής επιλέγει τα αναμμένα κεριά του μέλλοντος, αφού αυτά συμβολίζουν την ελπίδα και αισιοδοξία για το μέλλον. Όσον αφορά τη σύλληψη, είναι ένα από τα απλούστερα ποιήματα.

Όμως δια μέσου του ποιήματος ο ποιητής εκφράζει τα συναισθήματά του. Η εικόνα με τα σβησμένα κεριά μεταδίδει στον αναγνώστη την απελπισία του ποιητή, για το πόσο γρήγορα περνούν οι μέρες της ζωής του. Τα αναμμένα κεριά καλύπτουν μόνο την πρώτη στροφή του ποιήματος, ενώ ο ποιητής ασχολείται με τα σβησμένα κεριά του παρελθόντος στις άλλες τρεις στροφές.

Το ποίημα δεν μπορεί να θεωρηθεί αλληγορικό, αλλά οραματικό. Από το ποίημα απουσιάζει η ομοιοκαταληξία. Ο στίχος του είναι ελεύθερος και απέριττος, είναι δε ιαμβικός ανισοσύλλαβος. Ο τόνος του ποιήματος είναι μελαγχολικός.

chrvasiliades.blogspot.com

29.1.2015